

ved. Det er et Brev, som jeg mener, jeg fuldt ud kan være bekendt. Det har dog altid været saaledes her i Landet, at naar en Mand er død, søger man at skaane hans Eftermæle, saa anses det ikke for at være nogen fortjenstfuld Gerning at kaste Snavs derpaa, hvorimod det vel nok turde være en fortjenstfuld Gerning, om en Mand, som har kendt og højagtet ham og holdt af ham, søger at forhindre en saadan Kasten med Snavs.

Skønt jeg, som sagt, ikke holder „Middagsposten“, gik jeg i Gaar hen paa en Kafé for at se den. Jeg tænkte, nu kan det være rart at se, hvad der staar i dette Blad om disse Ting, og saa ser jeg til min Forbavelse bl. a., at „Social-Demokraten“ i den Henseende ikke er et Haar bedre end jeg selv, idet „Middagsposten“ fortæller, at for ganske nylig har „Social-Demokraten“ lagt sig stærkt i Selen for at faa „Middagsposten“ til at undlade at tale om en opsigtvækkende Begivenhed, og ved at stave og lægge sammen, kan jeg forstaa saa meget, at det for „Social-Demokraten“s Vedkommende ogsaa her var Hensynet til en død Mand; der kom i Betragtning. Jeg vil rose de Folk ved „Social-Demokraten“, som have gjort det, jeg er ganske enig med dem, men naar „Social-Demokraten“ har gjort det samme, som jeg har gjort, synes jeg rigtignok, at naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds saaledes farer løs paa mig, saa er det det, som man — ikke her i Rigsdagen, men uden for Rigsdagen — kalder noget slemt Hykleri; her ere vi jo parlamentariske og lade det være, hvad det er, og give det hver i vort stille Sind sit Navn. Se, det var Grunden til, at jeg skrev dette Brev, at jeg mente, at de døde skulle hvile i Fred, og at jeg mener, at man skal gøre, hvad man kan, for at indprente den ganske almindelige Grundsatning, at da de ikke kunne forsvare sig, skal man lade være med at kaste Snavs paa dem, noget jeg altsaa tør gaa ud fra, jeg i Grunden er enig med „Social-Demokraten“ om.

Men nu kommer det næste Spørgsmaal: Hvor har det ærede Medlem egentlig faaet det Brev fra? Det var dog interessant, det var dog rart at faa det at vide. Jeg har læst i Bladet „Klokken 12“ — det holder jeg heller ikke —, at det er gaaet saadan til, at oppe ved „Middagsposten“ er der to Personer, der have nappet Brevet eller lavet en Afskrift deraf og ere saa gaaede Byen rundt for at sælge det, og de have været hos „Klokken 12“ for at sælge det, men Redaktionen af „Klokken 12“ fandt, at

den var dog for stram. Nu lader det til, at det ærede Medlem, som ikke lader til at være nogen Kostforagter, har faaet fat i dette Brev. Men hvordan har det ærede Medlem faaet fat i det? Forleden Dag var der et æret Medlem her i Tinget, som viste mig et Brev, han havde faaet, og som handlede om dette Brev, og deri stod der omtrent disse Ord: „„Social-Demokraten“ og „Ekstrabladet“ byde for Tiden paa Brevet“. Nu lader det til, at det ærede Medlem er blevet højstbydende. Som jeg sagde før, han byder jo altid over, og han er blevet højstbydende. Men er det at være for nysgerrig at spørge om, hvad Brevet har kostet? Man siger 200 Kr. Jeg føler mig helt smigret ved at høre, at ganske ligefremme Breve fra min Haand ere saa meget værd, og hvis det ærede Medlem vil købe flere, kunne vi lade Pengene gaa til velgørende Formaal. Men det ærede Medlem, som jo nu en Gang har faaet fat i dette Brev, som han formodentlig har betalt i dyre Domme, skal jo ogsaa have noget ud af Brevet, og derfor bruger han det her inde i Folketinget efter yderste Evne, og jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem brugte Brevet, mindede mig levende om den berømte Advokat Buzfuz. I en af Dickens' Romaner har Mr. Pickwick faaet en Sag paa Halsen fra sin Husholderske for Brud paa Ægteskabsløfte. Der bliver produceret et Brev fra Pickwick til Husholdersken, det lyder omtrent saaledes: „Langsom Deligence. Kommer i Morgen Aften Kl. 11. Kold And.“ Dette Brev drejer og vender den berømte Advokat Buzfuz op og ned paa, saa at han tilsidst faar baade de edsvorne og Dommeren overbevist om, at det er en glødende Kærlighedserklæring. Paa ganske lignende Maade bruger det ærede Medlem dette Brev: det er et Brev, som er Censur mod Pressen og viser, at jeg vil standse en Artikelserie, der afslører Svindel.

Det ærede Medlem siger saagar Spalte 293, at jeg benytter min Myndighed til at „standse en Artikelserie, der dog har det almennyttige Formaal at afsløre Aktiesvindelen her i Landet.“ Ja, det var jo slemt, hvis det var det, men hvorfra har det ærede Medlem egentlig det, at der har fundet nogen Aktiesvindler Sted? Fordi noget saadant bliver skrevet i en Avisartikel, derfor behøver det ikke at være rigtigt. Jeg ved det ikke, men derfor behøver det ikke at være rigtigt. Det maa det ærede Medlem jo vide, at det ikke er alt, hvad der skrives i en Avisartikel, der er